

„EDINOST“
Izaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7.
uri večer. — Obejno izdanje stane:
za eno mesec . . . 1.—, letno Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 8.—
za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnik je plačevati naprej na naročbo
kroz prijetno sodržino se uprava ne
ozira.
Posamično številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nvl.,
izven Trsta po 4 nvl.

EDINOST

Oglaš se računsko po tarifu v petiti; za
naslove s debelimi črkami se plačajo
preost, kolikor obsega navadnih vrst.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, s
maši oglašit. se računajo po pogodu.
Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 18. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.
Naročnino, reklamacije in oglaš spre-
jema upravnništvo ulica Molino ple-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglaš
je plačevati loco Trst. Odprta reklama-
cije se preste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

Srečno novo leto!

Leto 1898! Srečno novo leto! To voščilo se
razlega danes po mestih in vaseh, v palačah in
bornih kočah, na alicah in po domovih. Srečno
novo leto! To voščilo izrekajo danes otročiči svo-
jima roditeljema, brat bratu, prijatelj prijatelju,
znanec znancem. Ob iskrenem stiskanju rok se iz-
rekajo danes novoletna voščila.

Srečno novo leto! Malo besed, a kolika sta
jim pomen in obseg! V teh besedah je izraženo
in povedano vse, kar moremo želeli dobrega svo-
jemu bližnjemu. Vsklikom „Srečno novo leto!“ smo
izrekli nado, da se nam uresniči v bližnji bodoč-
nosti, po čemer hrepene naša srca, da nam bližnja
bodočnost, razdobje novega leta, nastopivšega rav-
noka svoje vladarstvo, donese onega, kar sma-
tramo potrebnim za svoj duševni in telesni blagor,
da nam ohrani v svojem, dosedaj še zaprtem
okrilju vse one, česar trebamo za svojo zadovolj-
nost. Da: zadovoljnost! Sreča, kaj je sreča?
To je jako nejasen, nedoločen, relatičen pojem.
Vsakdo si misli kaj drugega, ko govori o „sreči“.
Kako da si človek tolmači srečo, to je zavisno le
od njegovega bitja od njegovega čustvovanja, od
njegove osebne individualnosti in od tempera-
menta. Ta si želi tega, oni si želi onega v ta na-
men, da bude — zadovoljen. Nekateri segajo vi-
seko, drugi so skromnejši. Prvim je strmeja pot do
zadovoljnosti, drugim gladkeja. Ale v zadovolj-
nosti moremo in smemo iskati srečo.
Ne v blestečih palačah, ne v bogastvu, ne v si-
ljajnih uniformah mogotcev, ne: ampak le v za-
dovoljnosti. Zadovoljnost nam je sreča! Druge de-
finicije ne vemo mi za srečo.

Ko izrekamo torej novoletno voščilo dragim
svojcem, prijateljem in znancem, jim voščimo one
zadovoljnosti, ki je posledica soglasja med
našimi duševnimi in telesnimi po-
tretami ter z realnimi razmerami

življenja. Kajti ne varajmo se nikar: to ni
možno, to je izključeno, to je utopija in prazna
nada, ki se ne izpolni nikdar, ako bi si domišljali,
da je sploh možno absolutno soglasje med utrinki
občutnega človeškega srca — te večne zagonetke
— in trdim, krutim življenjem. Le oni, ki ume pri-
lagodjati realnim razmeram samega sebe, svoje
bitstvo in svoje potrebe, le oni, ki ume ublaževati
kontrast med tem, česar bi si želeli, in tem, kar v
resnici je, le oni se more nadejati, da pride kedaj
do onega duševnega ravnovesja, do one harmonije
med seboj in svetom, ki je predpogoj zadovoljstvu,
in torej tudi — sreči!!!

Takim voščilom stopamo tudi mi danes pred
svoje čestite čitatelje in prijatelje, da bi se jim v
letu 1898 posrečilo spraviti svoje srce in svoje
čustvovanje v sklad z zahtevami življenja, da bi
došli vsaj do relativne zadovoljnosti, ker že ni
mogoča absolutna zadovoljnost. V tem smislu torej
in iz vsakega svojega srca jim kličemo: Srečno
novo leto!

Toda človek nima dolžnosti le do posamič-
nikov, do dragih svojcev in ljubih prijateljev in
znancev! Vseh nas veže še druga, vzvišena, sveta
dolžnost, kateri se ne smemo odtežati nikdar. V
objemu dragih svojcev in stiskaje roko prijateljem,
ne smemo pozabiti one skupnosti, kateri pripadamo,
ker smo izšli iz nje: ne smemo pozabiti svoje —
matere! Ta skupnost je narod naš slovenski, ta
mati je domovina naša slovenska! Tega naroda in
te domovine se moramo spominjati danes, tudi
njima moramo posvečati v teh usodnih dneh svoja
srca, svojo skrb in svojo ljubezen! Da, ljubezen!
Prava in resnična ljubezen ne vprašuje, je li kdo
bogat ali reven, ampak siplje svoje zlate zarke na
onoga, ki je — vreden ljubezni. In naš narod je
vreden vse naše zvestobe in ljubezni. Majhen je
res, siromašen je res in skromen — morda pre-
skromen —, ali je pošten! In ker je pošten, ne
segajo njega želje previsoko. To njegovo poštenje

mu daje tudi opravičenje, da se sme nadejati, d^a
doseže, po čemer hrepeni, da mu pride, za kar se
bori. V dejstvu, da narod naš ne zahteva ničesar,
kar bi značilo krivico drugim, ter da stremlje
po tem, kar mu je prisojeno v last v knjigi pra-
vice — v tem dejstvu imamo jamstvo, da naše
narodne težnje in naši idejli niso prazna utopija
in neizvedljivo domnevanje.

Spominjajmo se torej danes, o bratje sloven-
ski, svoje narodne skupnosti, svojega naroda, svoje
matere-domovine! Ozrimo se danes v nje skromni
in vendar toli mili obraz, vskliknimo rodu svojemu
iz globine duše svoje voščilo! Vsklikajmo: tu imaš
v novoletno darilo ponovno prisego neporušne zve-
stobe naše! Glej ta plamen ljubezni naše do tebe,
o domovina mila, o ljubljeni narod mučenik! Čuj,
kako kipi iz naših src koperneča molitev do
Onega, ki kraljuje nad oblaki, da določi On tako
v svoji milosti, da tebi o narod slovenski donese
leto 1898. sreče, da bodeš mogel vsklikniti po to-
likih mukah, borbah in naporih: „Svoboden gospo-
dar sem na svoji zemlji! Svoboden hočem živeti
odlej poleg svobodnih ljudij! In ker sem svobo-
den, sem tudi zadovoljen! Zadovoljnost pa je —
sreča!“ Daj, daj leto 1898., omogoči nam, da bo-
demo mogli zbrisati iz spomina prebite črne dni!
Daj, razvedri se obzorje nad nami, da bode moglo
enkrat — kako dolgo že, kako koprneče čakamo
na ta trenotek — tudi na nas posijati solnce bolj-
ših dnij!

Čutili iskrene udanosti do naših čitateljev in
v miru na dragi rod svoj vsklikamo še enkrat:
Srečno novo leto!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 1. januarja 1898.
„Deutsch-Triest“. Pod tem naslovom je
priobčila „Deutsche Wacht“ dokaj poučen članek,
doposlan jej menda iz Trsta. In kar je pač redka
prikazen v „Wacht“ — v članku je tudi mnogo

prašičji jezik, prerezan čez sredo, da bodo imeli
drugo leto boljše srečo s prašičem.

e) V jezikovnem oziru.

Brkini gevore skoro kajizevni jezik. Tajk ni
slišati v njih mnogo. Obično rabe mesto nedoločnih
glagolov dosledno frekventativne, n. pr. lani sem
keševal, on jeda samo to itd. Tudi futurum eks-
aktum (nekak) se sliši prav pogostoma, n. pr.:
bodem šel k maši, če bode bila pet otrebljena. Za
naš „med mašo“ rekaajo „pod mašo“. Mesto „to-
liko“ rabijo mnogokrat „onoliko“, n. pr. onoliko
sem mu dal. Druge izimke ali lokalnosti v besedah
bi bile:

Kučka — psica (tudi hrvaški), korčulj — za-
jemalnica (tudi vipavski), mera biti pa lesena, o-
psaivica (tudi na Pivki. Krtalač — ostrina (vip.:
fovč, ital. falce). Kosir — nekoliko večji nego „fovč“
(vip.: rendelica. Široka sekira za tesanje, (vip. ža-
tlaka.) Knalo — kraj za drva na prostem. Oder
— kraj, kamor spravljajo seno; vip.: pod ali štala
(rect. na štali) na Pivki pravijo tudi: oder. Pra-
sica — priprava na treh nogah za tesanje. Konop
— navadna vrv (hrv.) Nevreme — slabo vreme.
Škrlup — smetana (tanka) tudi v Vipavi. Dievo
— oralo (tudi vip.) Trobec — gobec. Omika —
cunja za v čevlje, na Pivki: omče, hrv. emče; si-
gurno od glagola ovinuti — ovinutje. Sicer pa po-
meni na Pivki omika seno tretje košnje v istem
letu. (Zvršetak pride).

PODLISTEK.

Nekaj iz Brkinov.

(Narodno blago, uredil Ivo Trošt.)

11. Prvo prase, ki je izlevila svinja, mora
se potegniti skozi hlačnik, drugače bode to ve-
domec.

12. Svinja, ki sesa na „salu“, t. j. zadnjem
sesu, ne bode imela mladičev, ko doraste.

13. Ako svinjo mōra sesa, pomagamo jej le,
ako napravimo na korito ali na zid morski kriš.

14. Mladega prašiča treba dejati „ritenski“
v nov hlev.

15. Ako neče jesti, treba mu dati (prašiču)
volčjega mesa, potem se mu ne ustavi nobena reč.

16. Če je copernica škedila kravi na mleku,
treba jej (kravi) zvrutati v rog lukujo, v katero je
deti kos blagoslovljene sveče.

17. Sveča, ki slabo gori na altarju, svedoči,
da kedo kmalu umre. Če je taka sveča na žen-
skem kraju, umre ženska, ako na moškem, pa možki.

18. Da nam ostane prirešena mačka v hiši,
treba jo deti v vrečo ter vse skupaj zavrteti tri-
krat okoli „ketovnika“ (provislo) ter slednjič še
mačko samo spustiti v peč. Pišče pa treba samo
zavrteti okoli „ketovnika“, da ne pobegne.

19. Človek postaja „uročljiv“, ako ga je kdo
pogledal, roko nad očmi drže proti solncu. Da o-
zdravi, mora deti tri žive oglje v kozarec vode;

tri kapljice te vode mora popiti, čelo si žnje u-
miti in kar je še ostane, pa proč izliti v nic.

20. Na „pust“ nese žena ocvirek v ustih
trikrat okoli hiše, da jej ne bode jemal kragulj
plščet in kokoši.

21. Da odpravi človek „drgali“, mora iti v
hlev k živini ter se vsaki kraj vrata trikrat podr-
gniti po jasilih tam, koder se češe živina.

22. Ako odstrižeš mački brke, ne vidi več
loviti miši.

23. Če je nastal iz vetra vrtnec, ki dela,
da pleše pero, mora se trikrat pljunuti sredi vr-
tinca, da edide satan. Ako se je pripetilo, da je
stopil človek tja blizu, dobi náhod.

24. Ako se je „ketovnik“ (provislo) sam po-
maknil doli, tedaj je to znamenje, da pride kmalu
novo sorodstvo.

25. Po streli zadetega človeka vodijo trikrat
okoli cerkve na brani, da mu odleže (ni več v
navadi).

26. Ako si bolni otrok šteje prste, tedaj je
to znamenje, da umre kmalu.

27. „Mrak“ je mož, ki se prikazuje od prve
„ave Marije“ do zadnje. Človeku ne stori nič za-
lega, ali ako je človek stopil v njegovo stopinjo,
gotovo zaide. Ako hoče priti v takem slučaju zo-
pet na pravo pot, treba da si preobuje čevlje t. j.
zamenja z jedne noge na drugo.

28. Ko so zaklali, neso vselej duhovnu v dar

resnice. S tendenco in in zaključki se seveda ne strinjamo. To je čitatelj gotovo že ugani po naslovu članka. Da pa ne bo dvoma, kam „Wacht“ tace moli, naj navedemo tu zaključne stavke rečenega članka. Isti se glase:

„Prezapeljivo je, prevablivo je življenje in vrvenje ob Adriji. Zakotne ulice v starem mestu vabijo veliko prijazneje, nego priprosto nemško ognjišče — vablivi pogledi Italijanke očarujejo bolj, nego nemška devica svojim priprostim in plemenitim in milim bistrvom.

Nemci, nazaj k Nemštru! Bojevati, boriti, in ako treba izkrvaveti moramo za naše plemenite ljudstvo germansko ob Adriji, kajti nemška so tla, in mesto naj ostane in mora ostati, kar je: Vsenemčije najjužnejša obmejna trdnjava! (Alld Deutschlands südlichste Grenzfestung.)“

Morda se nam poreče, da je „Deutsche Wacht“ pripoznani harlekin med nemškim časopisjem. Vemo to. Ali istotako vemo, da ravno norci brbljajo čisto — resnico! In tu je „Deutsche Wacht“ povedala le krvavo resnico o tistem nemškem Drang nach Osten. Ne varajmo se: Velenemčija vrši neizprosno doslednostje ta svoj veliki program. Slovanski politiki Avstrije, glejte, kaj delate! Glejte, da odpreste oči, dokler ne bode prepozno! Glejte, da vam ne vrasejo čez glavo oni, ki proglašajo nemškimi ta naša tržiška tla, ki proglašajo ta tla, kakor last — Allddeutschlands!

Toda članek v „Wacht“ je zanimiv za nas tudi v drugem pogledu — oziroma razmerje med Nemci in Italijani v Trstu. Kričeč dokaz je to, kako slepi so italijanski voditelji! O njih velja pač pregovor: Kogar hočeje bogovi uničiti, tega udarijo slepoto! In Italijani so res postali slepi v svojem slavofobstvu. Pa bodi: prihodnjic hočemo zopet govoriti o tem in sicer na podlagi članka v „D. Wacht“. Urednikom „Piccola“ in „Independentea“ pa bi svetovali, da zanimanjem prečitajo gori označeni članek v „Deutsche Wacht“ od 23. decembra 1897. št. 102 in 103.

Iz deželnih zborov. V deželnem zboru Niže-Avstrijskem so uprizarili včeraj malo kopijo glasovitih dogodkov v državnem zboru. Krščanski socialisti in liberalci so obsipali jeden drugega samimi najizbranejšimi psovki. To je kar mrgolele: tatov, brezobraznežev, Terzitolov, lopovov, vrzite ga ven, vam pripeljem klofate itd. V mestnem zboru dunajskem pa bi se bili kmalu topli! Čudno pa je to, da so take parlamentarne običaje uveli ravno Nemci v svojih zastopih, oni, ki so baje več vredni, nego pa mi. Slovani so še tako primitivni v svojih nazorih, da menijo, da se je v parlamentih treba vesti dostojno. Nemci vedo to seveda bolje!

V deželnem zboru Gališkem je predlagal posl. Wachnianin, da bi se v proslavo jubileja cesarjevega dovolilo dež. odboru 100.000 gl. za snovanje Reiffelsnovih blagin. Najnost tega predloga se je vsprejela in se je isti izročil proračunskemu odseku.

Dopolnilne volitve. Včeraj so se vršile 4 dopolnilne volitve. Veleposestvo istrsko je izvolilo v deželni zbor dra. Petra Gherisa. Kmečke občine Schwab-Kofstein itd. na Tirolskem so izvolile dež. poslancem konservativca dra. Ivana Tollingerja. Mestna skupina Warnsdorf na Češkem je izvolila deželnim poslancem nemškega naprednjaka Strachea. Slednjič so izvolile kmečke občine Toplice, Duhovo itd. na Češkem znanega Wolfa svojim zastopnikom v deželnem zboru Češkem.

Razmerje med Avstrijo in Ogersko. Odločeno je. Sporazumljenje med strankami v zbornici ogerski se je razbilo definitivno. Po takem se je v obeh polovicah izjavil parlamentarizem. Za Avstrijo je menda danes izšla cesarska naredba, s katero se začasno ureja razmerje do Ogerske, dočim se je ogerska vlada odločila za to, da ne izda nikake naredbe, ampak da pripusti molče status quo, dosedanje razmerje. Zajedno se pričakuje rečno pismo cesarjevo do obeh ministerskih predsednikov, s katerim se določa začasno, da imati obe polovici plačevati dosedanje prispevke za skupne potrebe.

Madjari proti Nemadjarom. Nemadjarški narodi v Ogerski se branijo proti nameri Madjarov, da bi pomadjarili slovaška, nemška in rumunska krajevna imena v oni polovici monarhije.

Nemadjarške narodnosti hočejo prirejati ljudske shode, na katerih bi povedali parodo, kako krivico hočejo delati njihovu imenu madjarski nasilniki. Toda vlada prepreča sleherni tak shod, ker bi z brutalnostjo rada zadušila vsaki odpor proti krivici. Tako je tudi 30. grudna m. l. prepovedala shod, ki so ga sklicali Srbi v Vršču. Proti tej vladni odredbi pa je odbor shoda uložil priziv na ministerstvo notranjih stvari. „Hrvatska Domovina“ se zgraža po pravici na takem postopanju madjarske vlade in dostavlja: Nemadjarške narodnosti v ustavni Ogerski ne uživajo pravice kakoršna gre po določilih ustave korporacijam, popolnoma nenevarnim državi, dočim pa ne brani socializmom njihovih pojavov, dasi je v programu socialistov marsikaj, kar se ne zлага z državno mislijo. — Res v lepih časih živimo!

Katoliški škofje ruskemu carju. Povodom konsekracije novih katoliških škofov v Rusiji bilo je zbranih v Petrogradu več katoliških škofov, ki so doposlali carju udanostne adreso. Škofje zatrjajo carja v svojem in vseh ruskih katolikov imenu o nepremični zvestobi in udanosti in se zahvaljujejo vladarju za njega skrb v prilog potrebam prebivalstva rimsko-katoliškega. Adresa izreka najtoplejša voščila za zdravje carjevo in srečo njegovega vladanja. Car je sporočil škofom svojo zahvalo za ta čin udanosti.

Različne vesti.

Papeževa 60-letnica. Včeraj 31. dec. 1897 je minelo 60 let, od kar je bil sv. Oče Lev XIII. posvečen v mašnika. O tem povodu bode danes ob 10. uri dop. pontifikalni sv. obred v katedrali pri sv. Justu.

Nekako čudno pretresa človeka misel ob tem slavnem voditelja katoliške cerkve! 60 let! Že bi dobil navadnega duhovnika je nekaj svetotajnega, ako je doživel 60-letnico svojega maševanja. Koliko pa jih je, ki bi doživeli celo 60-letnico! A najvišji glavar sv. Cerkve je doživel ta visoki trenutek! In to ni lahka stvar. Ako se pomisli, kake naloge se stavi jo baš v današnjih dneh na glavarja rimsko katoliške cerkve, naloge, s katerimi so združeni mnogobrojni duševni viharji Onega, na katerem sloni vsa odgovornost za čast in veljavo te Cerkve, tedaj se mora smatrati zares velike nebeško milostjo, da je Lev XIII. dosegel to visoko človeško dobo, oziroma 60-letni dan svojega maševanja. In vendar je Lev XIII. še danes jeden najjasnejših duhov, kolikor jih je bilo na zlatem stolu cerkvene vlade rimske. On je takorekoč vir evropskemu miru! Kajti njegov močni duh je, ki odganja vojne furije od bivališča evropskega človeštva. In baš radi tega moramo vsi skupne vzvikati k Nebu, da nam še dolgo, dolgo ohrani ta sveti vir dragega mira v prid človeškega rodu na zemlji. Slava Levu XIII.!

Mestni svet tržiški je imel minelega torka svojo XXXI. javno sejo. Mestni župan je naznanil, da je mestni zbor sklican kakor deželni zbor za dan 10. januarja; nadalje: da je glasom Najvišjega odloka dovoljeno pobirati nedavno sklenjeno užitaino in občinske doklade do konca leta 1898. Toda užitaino na posamična živila, na klavno živino, zaklano meso in vino, ni dovoljena v tisti meri, kakor je bilo sklenjeno prvotno, ampak v manjši meri. Župan izroči stvar finančnemu odseku v posvetovanje, kako pokriti nastali odpadek. Slednjič je prijavil župan, da je železniški minister podelil definitivno koncesijo za gradnjo železnice Trst-Poreč.

Svetovalec Bratos je interpeloval, da li misli eksekutiva kaj ukreniti proti neopravičenemu draženju kruha. Župan je odgovoril diplomatično, da draženje še ni tako težkega značaja, da bi morala eksekutiva poseči vmes. Sicer pa občina ne more ukreniti samostojno, kar določajo zakoni za take slučaje, marveč le v sporazumljenju s politično oblastjo in trgovinsko zbornico.

Župana je podpiral asesor dr. Artico, ki je navajal podatkov o sedanjem položaju trgovine z moko in o stroških izdelovanja kruha. Govornik je dokazaval, da je bilo časov, ko je bila draginja kruha še huja, ne da bi bile oblasti posegle vmes. Mimo tega ne smemo pozabiti — je menil dr. Artico — da v nas so tudi siromašni ljudje navajeni na bel kruh, vsled česar so pekje prisiljeni rabiti le snejne moke. Drugod, n. pr. na

Dunaju, da se siromašni ljudje zadovoljujejo ordinarnim kruhom. Interpelant se je zadovoljil s temi pojasnili in je priporočal eksekutivi, da naj ne pusti iz vida te stvari.

Torej je vendar res, kar je zatržil neki naš sotrudnik, da hočejo namreč zavlačevati afero Nabergojevo. Na dnevnem redu je bilo namreč imenovanje komisije 5 členov, ki naj bi — po sklepu mestnega sveta — sklepala gledé verifikacije izvolitve Nabergojeve. Toda oglašil se je svetovalec Venezian mené, da sedaj ne bi se lahko sporazumeli glede oseb, ki naj bi prišle v komisijo, vsled česar je predlagal, da se predmet stavi z dnevnega reda te seje. Zbornica je vsprejela — česa ne sprejme ona, ako je prišlo od izvestne strani? — predlog Venezianov.

Razlog, da ne bi se mogli sporazumeti glede oseb, je naravnost smešen. Gospoda hočejo zavlačevati, misleči si: čas pridobljen, vse pridobljeno! Že vedo, zakaj se jim ne mudi! Vedo, da čim prej pride ura odločitve o aferi Nabergojevi, tem prej bodo stali pred mučno alternativo: ali jim bode ugrizniti v blamažo odobrenja volitve, ali pa bodo stali pred novim konfliktom z javno moralo in morda tudi z — novim namestnikom! Njim se ne mudi, ali mudi se volilecem gospoda Nabergoja. Le-ti vendar ne morejo ostati brez zastopnika Bagve kako dolgo le v ta namen, da se gospoda izognejo blamaži ali pa drugim neveselostim!!

Mestni svet je odobril na to sklepni račun mestne plinarne za leto 1896. Čisti dobiček znaša 331,266 gl. 66 nč.

To priliko je perabil mestni svetovalec Fran Dollenz, da je malce osvetil razmere na tem zavodu, donasajočem toli lepih dobičkov. Številkami in podatki je dokazal, kakih lepih dohodkov donasa plinarna, vendar ostajajo neveličane njegove prošnje, katerimi se oglašja vsako leto o predloženju bilancije, prošnje namreč, da bi cesta na Kontovelj in druge ceste v okolici dobile boljše razsvetljave. Prav nič se ni storilo v tem pogledu, vzhic vsem dobičkom, ki jih donša plinarna. V letu 1895. je bil govornik vendar toliko srečen, da si je priboril večino dveh glasov za razsvetljavo ceste na Kontovelj (in sicer je šlo tu za celi dve svetiljki). Njegov predlog je bil formalno vsprejet od mestnega zbora. Ali kaj je pomagalo to, ko pa municipalna delegacija ni izvršila tega sklepa! Svetovalec Dollenz je vskliknil: „V kaki deželi živimo mi, kjer se eksekutiva neče pokoriti sklepom zbornice?“ Govornik je opozarjal gospodo, kako zgrešena politika je to, da odrekaje okoličanom vsega! Spominjal jih je na obljube, ki so jih delali okoličanem pred volitvami. Sedaj pa uprizarjajo pravo gonjo na siromašnega okoličana! (Hrup. Župan je pozivljaj govornika, naj se drži predmeta.) Zaključuje svoj rezki govor je priporočal govornik, naj eksekutiva vendar enkrat izvrši gori navedeni sklep.

(Gosp. svetovalec Dollenz je vskliknil: v kaki deželi sme, kjer se eksekutiva neče pokoriti sklepom zbornice? Gosp. svetovalcu bodi povedano, da si mi že davno stavljamo to vprašanje: kaka dežela je to, kjer srdita večina zbornice javno in demonstrativno odreka pokorščino: načelom parlamentarizma, določilom ustave, odlokom sodnih instanc itd.? Da, da, prav ima gosp. Dollenz: čudna dežela je to — bila do sedaj. Si-li obdrži tudi za bodoče ta svoj znak čudovitosti? Kdo more vedeti to. Op. uredn.)

Nato je zbornica dovolila, da se pri sv. Jakobu napravi tržišče za prekupčevalce in je dovolila kredit 6500 gold. za uravnavo tal. Zajedno je zatržil župan, da se bode upoštevala izražena želja, da se podere vodnjak na trgu pri sv. Jakobu in potem prezida primerno.

Jako obširna razprava se je vnela o prošnji detoljubov, da bi občina dovolila brezplačno lokal in primerno podporo za esnutje šolske kuhinje ubogim otrokom. Šolski odsek je predlagal, naj se prošnja na kratko odkloni, nekateri svetovalci so podpirali toplo rečeno prošnjo, drugi so bili menjenja šolskega odseka, slednjič pa se je vsprejel predlog svetovalca Bratosa, da se za šolsko kuhinjo dovoli prispevek 500 gl.

Seja se je zaključila ob 9. uri 50 min., mi pa premišljamo še danes o zakoniti in vendar ne

Dalje v prilogi.

potrjeni volitvi Nabergojevi, o sklepih mestnega zhora tržaškega, imajočih to lastnost, da jih ne treba izvrševati, o svetilnikih v okolici, katerih ni kraj vse obilice v mestni plinarni, in o dobrohotnosti mestne gospode za okoličana, katere — tudi ni!! In slednjič premišljujemo o vsakikoli svetovalca Dollenza o zgrešeni politiki. . . . Ta pa je ta!

Slovo Rinaldinijevu. Dne 30. t. m. se je poslovil bivši tržaški namestnik od uradništva, c. kr. namestništva in od načelnikov policijskega in finančnega ravnateljstva ter se je zahvaljeval za krepko podporo v službi, ki jo je dobival od strani imenovanega uradništva.

Narodni davek. Zdaj ob novem letu zaključujemo bilancijo o narodnem davku pretečenega leta 1897. Reči moramo, ko pregledujemo vsi, kolikor nas je obdačenih s tem davkom, svoj zapisnik o narodnih žrtvah, da se prijemljemo za glavo v začudenju. Ali je možno, da je skupna svota narasla do te višine? Toda ne, možno je, pač možno! Ozmimo se nazaj! Kaj se je godilo letos meseca marca? Otvorila se nam je stalna rubrika: „Podpora bednim okoličanom prizadetim po političnih uimih“. Takoj ob tej rubriki stoji že stara rubrika „Družba sv. Cirila in Metoda“. Dalje „Podpora ponezarečnim in drugim revežem“. Na to: „Veseliče, shodi, članarine, knjige, časniki itd., itd.“. In ko seštevamo vse to skupaj, vidimo lepe številke. In še nismo pri kraju! Ako hočemo vzdržati svoj narodni obstanek „nad vodo“, treba bode še več in več. Kaj pa „Narodni dom“ v Trstu? Ta potreba vseh potreb trka najnadležneje na vrata naš tržaških Slovencev. Kar ni možno odgnati te mile, proseče — pozivljajoče in swareče potrebe. In gotovo ne bode mirovala prej, nego da jej odpremo vrata na stežaj. A drag gost bode! Toda čim prej mu damo varnega zavetja, tembolje zanj in — za nas. Da vidimo torej, česa nam prinese jubilejsko leto 1898!

Imenovanja. Više deželno sodišče v Trstu je imenovalo pravnega vežbenca Ferdinanda Kinza avskultantom.

— Finančni minister je imenoval finančne straže višega nadzornika v drugem razredu Karla vit. Brojatscha finančne straže višim nadzornikom prvega razreda v VII. činu, za službeno obsejje tržaškega finančnega ravnateljstva.

— Predsedništvo finančnega ravnateljstva primorskega v Trstu je imenovalo c. kr. carinarskega prejemnika Mihaela Bizjaka in Albina Gayerja carinarskima oficijaloma; nadalje carinarskega preglednega asistenta Ivana Herbicha ravnateljem car. urada; c. kr. carinsko uradnega oficijala Ferdinanda Kalisa carinske uradnim pregledovalcem, c. kr. carinsko kontrolnega asistenta Leandra Korschnerja in c. kr. asistente na carinskem uradu Ljudomila Nabergoja, Josipa Brešarja, Karla Kleinschusterja, Hektorja Antoniazzoja, Roka Maroeviča, Andreja Delso in Ivana Plaperja oficijali X. reda na c. kr. carinarskem uradu.

— Predsedništvo c. kr. finančnega ravnateljstva tržaškega je imenovalo nadalje carinarsko višuradnega oficijala Lucijana Albierija carinarsko višuradnim blagajnikom v IX. činovnem razredu na c. kr. glavnem carinarskem uradu v Trstu in carinarsko uradne oficijale Frana Stolza, Jakoba pl. Fontana, Antona pl. Grisogno, Viktorja Wratschko, Alojza Celeghina, Janeza Bartolottija, Viljelma Rossija, vodje carinarskega urada v Červinjanu, Adolfa Bagnalasta, carinarsko uradne oficijale Rajmunda Arminga, Marka Vidovica, Matevža Kheila, Ignaca Zefrina, Henrika Burlinija, Ljudevita pl. Seidela, Karla Fränzela, Friderika Neugebauerja v Trstu, kontrolorja na carinarskem uradu v Pulju, Radoslava Todoroviča, carinarsko uradna oficijala Spiridijona Subotiča in Ivana Mraka v Trstu carinarsko višuradnim oficijali v IX. činovnem razredu na c. kr. glavnem carinarskem uradu v Trstu.

Predsedništvo c. kr. finančnega ravnateljstva v Trstu je imenovalo nadalje: carinarskega prejemnika Jožefa Fischkandla in carinarsko uradnega vežbenca Ambrozija Brunna carinarsko kontrolnima asistentoma; kontrolnega asistenta Ivana Milosa je imenovalo potom prečešenja asistentom na solnem uradu, asistenta na solnem uradu Karla Baliča in carinarsko uradnega vežbenca Romea Cinka carinarskima prejemnikoma; carinarsko uradnega vežbenca Karla Martinellija kontrolnim asistentom na solnem uradu; carinarsko uradne vežbenca Plja-

Badinicha, Antona Torosa, Mihaela Benka, Franca Dollenza, Ivana Jurisoviča, Alojza Caga pl. Celio, M. h. Oniča, Lino Leho in Josipa Furlanija carinarsko uradnimi asistenti. Konečno je imenovalo predsedništvo c. kr. primorskega ravnateljstva carinarsko uradnega oficijala Josipa Keršovanya kontrolorjem v X. čin, razredu na razprodajalnem uradu soli in pa prejemnika na užitnin ko davnem uradu Josipa Eppeja asistentom v XI. čin, razredu na razprodajalnem uradu soli v Trstu.

Imenovanja in spremembe na pošti. Poštami višji oficijali so bili imenovani poštni oficijali Avgust Sturm, Andrej Morsani, Valerij Benussi, Gustav Koschatzky, Osvald Pradarutti, Lorenc Mečnik in Anton Sanguinazzi, vsi v Trstu. Premeščena sta bila poštni blagajnik Nikolaj Edvard Polst iz Pulja v Trst in poštni asistent Jožef Lazar iz Trsta v Mali Lošinj.

Neverjetno in vendar resnično. Dne 13. oktobra 1897 je oddala neka tržaška trženska pošta dopisnico, na kateri je bilo napisano jasno skoro kaligrafično: **Pevma pri Gorici.** Dopisnica je prišla v Gorico še istega dne. Iz Gorice so pa poslali dopisnico v — **Bombay v Indiji.** Nekdo pa je zapisal potem poleg besel „pri Gorici“: **„Penonia United States“.** V Gorici torej ni vedel poštni uradnik kje da je Pevma!! Goriški uradnik išče kraja iz neposrednega obližja mesta goriškega tam na dalnjem Vztoku! Kakor je neverjetno to, tako resnično je vendar!

Pokorni smo bili vedno, a gospod vodja Pokorny na c. kr. pošti naj se vendar ne zanaša preveč na našo pokornost, ko objavlja vse službene akte izključljivo v laškem jeziku! Sinoči mi je prišel v roko očka „Osservatore triestino“, ki objavlja dve „Notificazioni“ (Naznanili) c. kr. pošte *samo v laškem jeziku!* Prva naznanja novo odredbo, kako ravnati o plačevanju davkov potom poštne hranilnice, druga pa javlja telefonsko zvezo Maribora z Dunajem in Trstom.

Kaj vendar misli gosp. Pokorny s takim postopanjem? Jaz mislim, da — nič; ker, ko bi kaj mislil, bi se gotovo domislil tudi tega, da smo Slovani še na svetu in to, celo v območju poštne ravnateljstva tržaškega! Da bode bolj gotov o stvari, prosimo naše odločilne kroge, naj spregovorijo o tem na pristojnem mestu velemožnemu gospodu višjemu ravnatelju Pokornemu.

Konečno opozarjamo še enkrat in prav nujno gospoda višega ravnatelja Pokornega, da smo že taki čudaki, katerim ne gre pa ne gre v glavo, da bi se morali ravno mi Slovenci veseliti kakor velike milosti, ako nam kdo govori v tujem jeziku.

Koncert tržaške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Dne 6. januarja, na god sv. trih Kraljev, napravi ženska podružnica v Trstu koncert v redutni dvorani gledališča Politeama Rossetti. Priprave so velike in ako sodimo po pripravah in močeh, ki bodo sodelovale, bode koncert upravljen imeniten. Tako izza kulis vemo, da bode na vsopredu ženski kvartet in možki duet ter da v igri nastopi po tolkem času nam vsem dobro znani izvrstni igralec, g. Vek. Grebenec. Vrh tega bode tudi loterija; igralo se bode na dobitke, kateri so tako lepi, da so pri bazarji ostali le radi visoke cene. Izvrstna godba bode kratko asila in oživljala občinstvo s slovenskimi komadi.

Nadejamo se, da gledé na toli lep vsopred paš ne izostane nihče, ki se veseli rad in podpira zajedno najvažnejšo našo družbo, družbo sv. Cirila in Metoda.

„Delalsko podp. društvo v Trstu“ naznanja s tem svojim členom, da z novim letom stopijo v veljavo premenjena in od vlade potrjena pravila. Na podlagi istih imelo bode društvo dve vrsti rednih udov. Redni udje prve vrste bodo vsi odrasli in sicer možki od 18. do neprekoračenega 45., ženske pa od 18. do neprekoračene 40. leta. Redni udje druge vrste pa nedorasli dečki in deklice od 14—18. leta. Prvi bodo plačevali, kakor do sedaj: možki 30, ženske pa 15 nč. na teden, oni druge vrste pa: dečki 15, deklice 10 nč. na teden. Kdor zaostane 6 tednov z udmino in je podvržen zavarovanju, neha biti ud našega društva. Bolniška podpora za vsak dan znaša za ude prve vrste: za možke 1 gl., za ženske 50 nč.; za ude druge vrste pa: za dečke 50 nč., za deklice pa 30 nč.

O tej priliki nečemo omenjati koristij, ki jih uživajo udje, temveč izražamo željo, da bi naši sodrugi kmalu prišli do prepričanja, da so slovenske krvi, ter da bi začeli uvaževati geslo: „Svoji k svojim!“

Šaljivi „Brivec“ je zopet izšel, da obrlje razne kosmatine v starem letu. Priča ob enem lepe slike in mnogo šaljivega pa tudi resnega gradiva.

„Soča“ bode izhajala v novem letu 1898. po dvakrat na teden in „Prim-rec“ po trikrat na mesec. Dočim ostane cena „Soči“ ista kakor dosedaj, veljal bode „Prim-rec“ za vse leto 1 gl. 20 nč. Leta priporočamo najtopleje našemu primorskemu občinstvu.

Snuje se v Trstu društvo za agente, ki bode imelo nalogo skrbeti za one člene, ki bi ostali brez službe, ali bi bili po kaki drugi nezgodi nezmožni služiti si kruha.

Tako društvo je potrebno in ako bi bilo v pravih rokah, bilo bi pravi blagoslov za vse tržaške agente. Koliko bitij bi se lahko rešilo moralnega in materialnega propada osobito danes v tej hudi krizi v trgovini in obrti tržaški. Kakor pa stoji stvari sedaj, moramo odločno nastopiti proti temu, še ne rojenemu društvu. Lepaki po vogalih sklicujejo ustanovni zbor za prihodnjo nedeljo in sicer v prostore „Soc. eta Operaia“; a predsednikom je baje namenjen — nič več nič manj — nego oni glasoviti *Edgardo Raškovič*, ki je že vse poskusil, da bi uničil naš trž. Slovence! Kakor povsodi, tako skušajo i tu ustanoviti trdnjavo z našim materialom — proti nam! Kjer pa sedi kakov Raškovič, tam ne sme sedeti niti najzadnji naših agentov, ako noče biti, ali vsaj postati janičarjem našega in svojega rodu.

Dolžnost naša je, da svarimo vseh in vsacega pred tako lazi-liberalno framazonsko-zalego. V nadi, da bode zadostovalo toj opuščamo za sedaj vsako nadaljnje razpravljanje o tem novem „baluardo d'italianità“.

Povsod jih imajo jednako radi. Zloglasna „Lega“ je otvorila svojo šolo tudi v Arbanasih kraj Zadra. In italijanske novine so prepevale v vseh mogočih modul. cijah o rajskem veselju, ki je baje zavladalo v Arbanasih vled te velike milosti Legine. Ljudstvo se je kar topilo v hvaležnosti. Morali bi misliti torej, da vlada najdebeleje prijateljstvo med hvaležnimi Arbanasi in njih „dobrotniki.“ In vendar ni tako, kaj i v „Jedinstva“ čitamo, da je prišlo v Arbanasih do velikih izgredov med domačimi in italijanskimi Čožoti. Arbanasi da so silno napadli Čožote in to vled silnega in jako nemoralnega izzivanja Čožotov!!

Torej niti v „hvaležni h“ Arbanasih niso Čožoti varni pred batinami. Se vidi pač, da imajo italijanske Čožote povsod jednako — radi!

Dve veselici. Učiteljstvo naše slovenske šole pri sv. Jakobu priredilo nam je se svojo šolsko mladino dve veselici. Prva, deške šole, ki se je vršila v pojemajočem adventnem času, zdela nam se je, kakor kak prijeten preludij čustvam in veselju, ki navdajajo naša srca o rojstvu Gospodovem. Druga veselica, dekliške šole, ki se je vršila dne 26. decembra, torej prvi dan po rojstvu Gospodovem, hotela je izvabiti naša srca k zahvalnici za preveliko srečo, katero so občutila naša srca o prihodu Gospodovem; ali bila je še več, nego zahvalnica. Toda začnimo s prvo veselico.

Deška šola, t. j. kacij 40 dečkov, izvajala je Jos. Petz-ovo skladbo: „Potovanje po domovini“, dvoglasni oratorij se spremljevanjem glasovirja in harmonija. Ta umotvor obsega 8 pesmij, katere vežejo primerne deklaracije. Teh osem pesmij podaje nam opis krasne domovine (1. Ah, ni li zemljica krasna?); čustva, ki navdajajo popotnika, potujočega po naši domovini (2. Popotna); zahvalnico popotnikovo do Najvišega za dobroto, ki jih deli zemljanom ter ob enem prošnjo za slovenski rod (3. Molitev); življenje v naravi (4. Valček; življenje v gozdu (5. Lovska); življenje, ozir. delovanje pod zemljo (6. Rudarska); življenje na vodi (7. Ribarska); vrnitev v domačijo (8. Korčičica). Te pesmi se vjemajo tako lepo, kakor govornikove besede, ki začena mirnim, vabečim glasom, a ko je pridobil vsa ušesa poslušalcev, zečenja vlivati milobo na omehčana srca, dokler ne čuje ihtenja, t. j. učinka svojih besedij na poslušalce, nazadnje pa pravi nekako: „Storjeno je“.

s katerimi je umiril razvneto srca. Takó se je godilo nam. O tretji pesmi, koja je pel sopran „solo“, topili smo se že v solzah. In tako je šlo naprej, do tle se nismo oddahnili, o dvospevu 7. pesmi (najlepši). Ravno tako so nas zmagali deklamatorji. Še danes se mi zdi, da vidim pri seboj deklamatorčka S. Gregorčičeve pesni: „Naš čolnič otmimo!“ Sploh pa je sodba o vspehu te veselice izražena v teh-le besedah nečega gospoda: „Ako bi imel jaz milijon, dal bi studirati vse te dečke!“ Škoda, da je bila udeležba tako pičla, na čemer pa je bil kriv delavnik v tednu, ko imajo ljudje največ opravila.

Kaj pa naj rečemo o drugi veselici? Manjka nam besedij, da bi mogli dostojno opisati vse učne, ki jih je narodila na nas ta „Božična veselica“ n. še slovenske deklishe šole. Saj pa po dovršenem usporedu ni bilo slišati druge besede, nego: „Ah, ah, kdo bi si mislil to?“ „To je bilo nekaj izvenrednega!“ „Kako je mogoče naučiti kaj takega naše priproste deklice?“ In res; takega duševnega užitka še nismo imeli v Trstu! V igrokazu: „Pastirica iz Lurda“ nastopilo je katic 30 deklic. Predstavljale so Mater božjo, ki se je prikazala neki pastirici, Bernardiki, v Lurdu, ter spreobrnjenje neke neverne grofice vsled čudeža, storjenega na njeni slepi hčerki, ki je po priprošnji Marijini zopet videla. Nastopivše deklice igrale so tako naravno, kakor bi bile porojene na gledaliških deskah. Tu ni bila nobenega šepetavca, ki v gledališih navadno moti poslušalce, ampak vse se je vršilo gladko in točno.

Temu igrokazu sledila je še živa podoba „Jezušček v družbi angeljev“. Ah ta Jezušček je bil kaj ljub; človek bi ga gledal vedno. Pesmi, ki so se izvajale mej posamičnimi prizori, pele so deklice s premiljevanjem glasovirja kaj točno. Vsa čast častitim sestram-učiteljicam! V obče in glasno se je izražala želja, da naj bi častite sestre še enkrat ponovile to veselico. Vem, da nikdo ne zamudi, da ne bi prišel uživati srčnega veselja na toli lepi vzgoji otročičev. Prirediteljicam pa kličem: Naj Vam naplača Vaš trud Bog, ker Vam ga zemljani nikdar naplačati ne moremo!

Jednajst smrtnih obsodb. Dne 22. t. m. je bila razglašena na sodišču — kakor smo že javili — v Zagrebu obsodba radi ubojstev v Sjeničaku na Hrvatskem. Izmej 36 obtožencev je bilo jednajst obsojenih na smrt na vešalih, esem na več letno težko ječo in 16 je bilo oproščenih.

Prav opaziti k temu dogodku „Reichwehr“, ki pravi: „Jednajst neumnih kmetov je videlo na zvoniku v Sjeničaku viseti madjarsko zastavo in valed tega bodo morali viseti oni na vislicah. To je sad tiste nesrečne politike, katero tira madjarska vada v ubogi zapuščenih Hrvatski, kjer hoče s zatiranjem vsake samostojne misli, da, celó z zatiranjem narodne prosvete, pripraviti hrvatski narod v to, kar se jej zdi potrebno, namreč, da postane ta narod slepo, pokorno orodje v njenih rokah.“

Hrvatski narod na sebi ni slab narod, priden je in delaven, a zajedno melanholičen, sanjav in dovzeten za razne nevarne sanjarije. Ako se v ta element vcepijo strupeni uplivi, s kakoršnimi deluje na svojo korist madjarska vlada, tedaj so mogoči dogodki, kakoršen je bil oni grozni dogodek v Sjeničaku. A kedo ima na vesti posledice tega dogodka?

Odgovor na to ni težak, a daje naj ga oni, ki je provzročil vse to. — Tako nekako „Reichwehr“. A mi stavimo še k temu vprašanju: Je-li mogoče, da bi se v prosvitljenem 20. veku ne našlo sredstvo, ki bi postavilo za veke bran takim odnošajem, kakoršni poganjajo kal v — „papriki“. Na to vprašanje bodo, to upamo, krepko odgovarjali pravi branitelji pomilovanja vrednega hrvatskega naroda.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju došla so poslednji čas sledeča darila: Slovenec na Dunaju, ki ne želi biti imenovan, pristopil je društvu kot ustanovnik 50 gld., želeč, da mnogo rojakov pristopi prepotrebneemu društvu kot ustanovniki o priliki vladarske petdesetletnice Nj. V. cesarja. Na Dunaju so dalje darovali: P. n. gg. državní poslanci: Dr. Ivan Krek 6 gld., grof Coronini-Kronberg, kanonik Lambert Einspieler, dr. Andrej Ferjančič, dr. Anton Gregorčič (društvo ustanovnik), Josip Kušar, Vilj. Pfeifer (društvo ustanovnik), Fr. Povše, dr. Ivan Šušteršič, dr.

Iga. Žitnik, po 5 gld. Dr. Lavoslav Gregorec, vit. Berks, župnik Jos. Žičkar po 3 gld. — Na Dunaju so darovali: Gospa dr. Marija Primožičeva, c. kr. prof. soproga, g. M. Kremžar, mag. svetnik, Jos. Stritar, c. kr. profesor, dr. Klem. Sethun, dvorni in sodni odvetnik dr. Al. Homan, dvorni in sodni odvetnik, Ivan Lazar, višji revident južne železnice po 5 gld. Dr. Janko Hečvar, not. kandidat, 10 gld. (Zvršetek pride.)

Kdor hoče piti kozarec dobrega dalmatina, obrne naj se v zalogo vina Petra Benussi-ja v ulici S. Lazzaro št. 2, in zagotovljen naj bode, da bode postrežen gledé kv litete kakor tudi gledé cene. —

Iz Gradišča na Goriškem nam pišejo: Na pragu novega leta smo! — Kakor kaže, nam donese tudi to leto marsičesa novega, kakor je sedanje nam pokazalo marsikaj spremenjenega. Žalibog, da v sedanjem letu ni šlo vse povoljno in hvalevredno, in tako se bojim, bode tudi v prihodnjem več pikrega, nego povoljnega za boljšo bodočnost in napredek.

Imamo novo občinsko zastopstvo. Od neke strani se nameraj: uvesti neke spremembe v dosedaj hvalevredni odbor našega društva. Nekateri duhovi so vznemirjeni, in to le radi častihlepnosti. Ne mislite, da radi boljšega delovanja ali boljše prihodnosti društva! Ravno nasproten je ta njihov cilj. Še tako daleč dovede lahko, da se društvo pokopije za vselej. Kajti društvo voditi po obstoječih pravilih, ni ravno tako, kakor čredo na pašo gnati.

A mi vemo, kam ona stranka meri, in česa želi od društvenega odbora. Ples in ples, pa zopet ples! To je nje geslo. Saj častnikov mladina ne čita, ker je nič ne briga izobrazba in napredek. Naši društveniki plačujejo boro krono (1 krono) letnine in še te večinoma ne plačujejo naši mladeniči, dokler se jim ne zagotovi ples. Iz rečenega se lahko razvidi, da je tej stranki namen ves drugi in enostranski, nego ga ima naše „bralno društvo“.

Izobrazba in omika, dušni razvoj in napredek jim je deveta bilga; samo da je ples, tudi več dni zaporedoma, pa mirna Bosna!

Dne 19. decembra 1897. je bil sklican občni zbor, ali Bogu bodi potoženo, ni se mogel vršiti, ker ni bilo zbranih zadostno število društvenikov. Mnogo da je provzročila agitacija novih aspirantov za bodoči odbor. — Kdaj da se skliče zopet občni zbor, ni še znano. Bodisi, kadar že hoče, le to mi je edino na srečo, da opozorim trezno misleče društvenike na nevarnost, ki bi znala zadeti društvo valed morebitnega nepravilnega postopanja novega vodstva. Ako Vam kaj mari za obstanek društva, pridite na določeni dan na volitev odbora, ter volite v odbor trezne in zmožne moze! Neskušanih društvenikov ni smeti voliti v odbor, ako ne želite društvu propada! Zlasti takih ne, ki imajo druge namene nego so označeni v pravilih.

Voščim Vam, gospod urednik, kakor vsem društvenikom srečno novo leto!

Na svidenje na občnem zboru!

Opazovalec.

Najnovejše vesti.

Trst 31. Novi namestnik grof Gočsas je došel v Trst danes zjutraj z nočnim brzovlakom. Pričakovali so ga dosedanjí namestnik in več dostojanstvenikov. Opoldne je prišel grof Gočsas na namestništvo in je prevzel namestništveni urad. Pozneje je obiskal načelnike uradov.

Dunaj 31. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarsko potrdjenje sklepom delegacij in cesarsko naredbo o podaljšanju trgovske in carinarske zvezo z Ogersko ter razmerja avstro-ogerske banke, in sicer začasno do 31. decembra 1898.

Dunaj 31. Generalnim prokuratorjem na najvišjem in kasacijskem sodišču je imenovan ministrijski svetnik in bivši viši drž. pravdnik v Trstu dr. Adalbert Gertscher.

Vabilo na naročbo.

Se svojo zadnjo štev. je završila „Slovenka“ svoj prvi letnik ter stopi s 1. januarjem 1898. na željo naročnic, sotrudnic in naročnikov v drugi tečaj. Uredništvo se bode pošteno trudilo in skrbelo, da bode vsebina listu raznovrstna in zanimiva, a upravnistvo poskrbi, da bode zunanost prikupljivejša, oblika priročnejša in tisek razločnejši in lepši. „Slovenka“ bode kakor do sedaj prinašala ali izvirne leposlovne spise ali dobre prevode,

osobito iz rusčine. Poleg tega razprave in poučne članke o dolžnostih matere in gospodinje, članke o ženskem vprašanju in o interesu ženskih sploh. Pod „Književnostjo“ bode prinašala kakor dolej objektivne ocene osobito slovenskih proizvodov, pa tudi poročila o književnih in umetniških pojavih v drugih narodih. V rubriki „Razno“ bode prinašala zlasti vesti o ženskem gibanju, „Doma“ pa kakor do sedaj, praktična navodila za dom.

„Slovenka“ je v nas edini in prvi ženski list, zato se pač nadejamo, da se bodo slovenske žene čim dalje bolj naročevale nanj, osobito zato, ker mu je cena jako nizka in ni treba, da naročevaje se na „Slovenko“, opusté druge slovenske liste. Dan danes se pač lahko reče: Povej mi kaj in koliko čiteš, pa ti povem, kdo si.

Sotrudnikom in sotrudnicam prav lepa hvala; prosimo, da nam ostanete zvesti in zveste ter pridobite, ako le možno, še novih moči.

Cena listu ostane ista; Za nenaročnike „Edinosti“ 3 gld.; za naročnike „Edinosti“ pa le 2 gold.

Prva številka drugega tečaja se razpošlje s prihodnjo številko „Edinosti“.

Uredništvo.

Samo Skoku v album.

(Od prijatelja Hriboslava.)

Uprav Tvoja IX. Skočijada, moj dragi Samo, me je vzdrnila iz zmrkega spanja, da sem se otajal in Ti pišem že dolgo namenjeni „s' avospav“. Ti moj slovenski Ahasver!

Snov temu slayospavu, kateri bi moral zagledati beli dan v — vezani beseli, sem zajel prav iz vse slovenske domovine h kratki, z vrha našega velikana Triglava.

No, to je bilo v letošnjem poletnem času. Otožen kakor plovka na veji sem čepel vrh Triglava prav samcat zá se in zrl skozi daljnogled na vse štiri strani slov. domovine. H kratki sem se domislil Tebe, moj Samol! Ta domovina tu doli, sem dejal, je pravecata poloba nje gove duše in on je vélo večeni duh naša slovenske domovine, katero preleta nemirnim korakom od konca do kraja. Kdor hoče znati, kaj je naša domovina, kaka je in kak je narod, ki živi v njej, on prašaj Tebe, kajti Tebi kljuje iz malega prsta, radi česar se morajo ubijati glavo ti posili-poznavalci slovenskega življenja noč in dan. Da, ti moderni „poznavalci“ življenja, kako bi jih človek satirično zavrnil in prav gotovo si vzdihnul tudi Ti že s Heinejem vred, ki pravi:

Andre Zeilen, andre Vogel!
Andre Vogel, andre Lieder!
Sie gefielen mir vielleicht,
Wenn ich andre Ohren hätte!

Da, drugi časi, drugi ptiči in — ptice! Kako dolgo je še tega, ko so še igrali v našem gaju sami slayčeki in strnadi, tu in tam kak kos, ki je „sladko v goščavi pel“. Toda sfrčali so nekam, ni jih več:

„Kje je tista ptičica,
Ptičica vesela?“

in na njihovo mesto so prišli sami moderni buzakljuni, „gimpelni“, cikoveci in druge ptice. Vsa ta prezačna trčad, kako mora žaliti Tvoja poetičnih akordov v blagi prošlosti vajena, razvajena ušesa in Ti si jih tiščila, ta ušesa, da Te bolé od tiščanja, o tam pa si misliš: ti glasovi niso — naši, ta list ni naše gore list in hudo Ti je!

Kaj bi Ti ne bilo!

Ali Ti ni poznan slovenski gaj od vejice do vejice? Saj si počival v njem neštévilaokrat v poletni vročini, mej tem, ko je hladila blaga sapica vroče Tvoje čelo in Ti je Vila slovenska pripovedovala čarobe in čuda našega naroda?

Da, ta Vila se ni bala bližati se Tebi, kajti znan si jej bil, ker si znan svojemu narodu, znan tako, kakor malokdo med nami. Boji pa se k buzakljunom, „gimpelnom“, cikovcem in srakam, zato pa jim je tudi neznano slovensko življenje, kakor življenje sploh in to kar čivkajo, je le slab in bledi posnetek žive, duhteče resnice, katero preveva se svojim duhom čarobna slovenska Vila.

Pa Ti jim ne zameriš, moj Samo, ne, samo pomiluješ jih in z njimi slovenski gaj, iz katerega so prepodili one sladke pavčice iz zlatih minolih dob...

Tako sem mislil o Tebi, mej tem, ko je vzhajalo solnce in so se vudečili in zlatili v njegovem žaru vsi divje romantični parobki triglavskega pogorja.

Kje bode-li zdaj? sem dejal in napenjal oči, kakor bi te bil hotel vgledati kje pod manoj mej zelenjem mile cvetoče domovine.

Kje bodo-li zdaj? Ali čepi pod Čarnom ali Krnom, pod Blegašem ali Nanosom, ali si drgne zaspano plat svojega telesa okraj Jepe (Kape) in gleda vzhajati zlato solnce kraj Zajske doline ali obrača hrbet „Preklanemu hribu“ in njegovim „robotim rebrom“ ter drdra proti Reki, kjer po- toži zlatolasi boginji svojega življenja nevhvaležnost modernega sveta?

Baš sem se spomnil onega omizja v slovenski metropoli, katero je obsevala čarobna luč pristnega Hrvata, omizja, v katerem se je povdarjalo:

„Skok je najboljši slovenski feljtonist, Skok najboljša pozna življenje našega naroda — oj, da bi ta pisal, pisal!“

Kar se mi je razredrilo lice!

Nastavl sem bil daljnogled in zrl doli po domovini okrog, ki se je že potapljala v zlatih valovih solnčnega oceana, da bi te v gledal morda kje — tedaj pa si prikorakal po malem hribčku navzgor in v jutranjem solncu je zabliščala Tvoja šenljelna glava...

O da si me videl isti hip, kako hrepeneče se je upiral v Te moj pogled, obstal bi bil, ozrl se k vrhu Triglava in zaklical: „Glej ga, jasi te vrag! Kaj mi dela na vse rano jutro mej oblaki?“

Dá, tako bi bil zaklical, a nisi me videl, marveč stopil si vernim korakom čez prag svetišča, ki se je bliščalo vrh zelenega hribčka.

„Zdaj gre izpoznavat svet!“ sem dejal in se obrnil na odhod po rebri strmega velikana.

In tako sva si po malce podobna, moj Samo!

Ti si priskakal iz zlate prošlosti in skačeš še vedno od kraja do kraja, koder postajaš, liki bučela, da posrčeš, kar je dobrega povsodi in boriš zopet naprej, ne mené se ni za žal ni za bol moderne generacije.

In jaz? Glej in jaz se najraje dvigam v sinje vrhove gore, kamor le malokdaj seza glas izprijenega sveta in od koder se vidi vsa domovina tako krāsna, kakor bi bili vresničeni v njej že vsi — Tvoji in moji — ideali!

Andre Zeiten, andre Vogel,
Andre Vogel, andre Lieder,
Sie gefielen mir vielleicht,
Wenn ich andre Ohren hätte!

Zaveskje, v dan sv. Silvestra 1897.

prva znamenja. Predvsem pa vznemirja kofein srce. Z jedno besedo, kava vznemirja najprvo vse živce, a pozneje jih popolnoma oslabi; vsem tem še se redno pridružuje črevesni katar. Vpliv na živce pojavlja se najbolj, kakor se je omenilo že zgoraj, v glavobolu in zdražljivosti čutnic, katera se lahko stopnjuje do blodnje. Vpliv na srce se pa kaže s tem, da bije žila hitreje, lahko in nepravilno, človeka poleta nekaka tesnoba ali bojazen in mrazi ga. Mišice slabe in izgubljajo prejšnó si- gurnost. Še v večji meri pojavlja se pa to o pre- bavljanju: posledice so te, da človeku ne diši jed, da ne opravlja redno svoje potrebe in da dobi črevesni katar.

Sestavine jedil, ki imajo duška v sebi, opreje- majo se le počasi, jedila pa, ki imajo veliko beljaka v sebi, se sploh ne strinjajo s kavo. Vsled tega vpliva na srce, mišice in na živež je kava po- sebnó nevarno sredstvo onim ljudem, kateri mnogo delajo z rokami, torej ravno našim delavcem. Ta šega, takoj zjutraj, ko se je telo okrepilo po spanju, pričinja dan s tem, da se živi slabe s strupom, kakor je to bobova kava, in se tako manjša nji- hova zmóžnost za prihodnje delo. Prvemu dražlji- vemu učinku slediti mora po potrebi nekaka oslabelost, tako, da je treba kmalu novih dražil za zajuterk, na primer alkohola. Tako se pričinja dan na zdravju škodljiv način z jutranjo kavo.

Posebno nevarna je pa bobova kava otrokom, katerih živci in organi za prebavljanje se na ta način že za naprej kvarijo in slabé. Kako malo starišev ve, kako škodljivo in za vso življenje ne- varno je, navaditi otroke na dražila, kakor so to n. pr. bobova kava, pivo, vino itd. S tem se na- pravlja temelj celi vrsti najrazličnejših boleznij. Na vsaki način nam je dolžnost povdarjati to, da je to v rodovinah tako običajno uživanje kave po- gubonosno za ljudstvo.

Zoper zlorabo alkoholovo pričelo se je de- lovati po vsem omikanem svetu in sicer poskuša se pri onih, ki so navajeni na tako draženje živ- cev, da bi nadomestili alkohol z drugimi dražili.

V to služijo v boju proti alkoholu (tega ime- nujejo Gronlandci „ono, vsled česar se zgublja ra- zum“) v prvi vrsti kava in čaj!

Toda strup ostane konečno strup. Ako stvar premočmo natančneje, nadomestitev alkohola s kofeinom ali ona morfina s kokainom, ni veliko ra- zumnejša. Pri prvih iz navade je pač kava v pri- meri z alkoholom manjše zlo, toda zlo je vendar le.

Glede na mladi naraščaj treba bi bilo pač resno poskrbeti, da se vsa ta dražila odpravijo iz rednih živil in da se z ozirom na sedanjo ljudsko hrano polagoma poskuša uvesti kako premeno.

Kar se dosedaj tiče navadnih surogatov, vsled katerih je pač bobova kava ceneja ali nikdar pa okusnejša ali zdravju v prid, morajo se ti pač ravno tako označiti za higijenično zlo, vsled katerega so najbolj prizadeti ubogi in slabotni.

In ker so ti surogati, ko pridejo v prodajo, navadno že smleti, izpostavljeni so pri vsem tem že večkrat dokazanemu ponarejanju in zdravju škodljivim primesim.

Edini kavini surogati, ki najbolj prijaajo zdravju, so oni iz cerealij, kateri se sedaj pripravljajo na ta način, da se opravi ječmen, še raje pa sladje. Ječmen spreminja se vsled sladnja tako, da se jeden del skroba, ki se nahaja v njem, spreminja v skrobni sladkor (dextrin); ta se v vodi razpusti n je lahko prebavljiv. Vsi ti preparati imeli so pa to slabo stran, da je imel njihov polivek ali okus po moki, ali je bil sladak, zopern, ali pa grenak in žarek tako, da niso bili za trajno vži- vanje niti sami, niti zmešani z bobovo kavo; to najdemo še danes pri vseh sladnih kavah, sestoječih le iz navadno žganega sladja ali iz praznega ječmena. S tem se torej ni napredo- valo nič.

Vse drugače je pa to pri znani Kathreinovi sladni kavi, s katero smo dobili še le sladno kavo v pravem pomenu besede. Ta je brez vseh dosedaj navedenih slabih strani. Najvažnejše o pripravljanju te kave je pa to, da se je posrečilo dati ječmenu, kateri se na poseben način sladi, s pomočjo nekega izvlečka, dobjenega iz kaveinega zrna, ukus in vonj bobove kave. S to na Kathreinov način pripravljeno sladno kavo dosegel se je v istini proizvod, s ka- terim se ne more primerjati nobeden dosedaj znanih in čegar polivek ima popolnoma okus po

bobovi kavi, ne da bi pa imel pri tem tudi one, zdravja škodljive lastnosti te kave. Če nalijemo Kathreinovo kavo v čašico, je ta po vonju, barvi in okusu tako izrecno podobna bobovi kavi, da se, če prilijemo mleka in nadrobimo kruha, komaj spozna kak razloček.

Že več slavnih kemikov in higienikov, ka- kor n. pr. gospodje profesorji: tajni svetnik pl. Pet- tenkofer, pl. Ziemsen, pl. Virchow, pl. Aubry, dr. m. Mansfeldt, prof. dr. Hofmann, i. dr. analysovalo je, da bi proučili sestavo Kathreinovega preparata. Zadnji preiskaval ga je znani higienik prof. dr. Ferd. Hueppe iz Prage. Preiskave so pokazale, kar bi utegnili tu ravno najbolj zanimati, da znaša vsebina duškovih snovij ali sadlinskega beljaka 9.31% do 10.81% in ekstraktivnih, torej redilnih snovij 44.67% do 55%. Preparati so nadalje po- polnoma svobodni tujih in škodljivih sestavin. Ta kava je posebnó z ozirom na to, da ima v sebi mnogo beljaka, kateri se rad razpušča, masti, mnogo izlečka in posebnó veliko srobotnega sladkorja, vsega oziroma vredno redilno sredstvo, tako, da se še ta lastnost pridružuje že itak povoljnemu vplivu te kave na naše žve. V nasprotju z bobovo kavo pojavlja se takoj pričetkom dobrodejni in krepilni učinek in nič ni čutiti one oslabelosti in omlah- nosti. Pred vsem ni nikakega slabega vpliva na prebavljanje, tako, da se ta preparat, ne glede na druge prednosti, kakor nadomestilo bobove kave priporoča vsakemu, posebno pa otrokom, bledicim deklicam in slabotnim ženam.

Če je pa vsled večletne navade težko opu- stiti bobovo kavo in pričeti piti sladno kavo, tedaj kaže se sladna kava kakor najizvrstnejša pri- mes, ker napravlja v večji množini vsled svojega dobrega ukusa bobovo kavo želodcu priključivejšo in deloma odstranja njene zdravju škodljive last- nosti. Kathreinova kava se torej toplo priporoča tudi v tej smeri. Tudi otrokom je mlečna hrana če se ji je primešala sladna kava, prijetnejša in jim tudi bolj ugaja.

Z vsakega stališča razvidno je torej, da se je v Kathreinovi sladni kavi našlo dolgo zaželjeno nadomestilo, kakor tudi najboljša primes za bobovo, ki je največega higijeničnega pomena za one slojeve našega ljudstva, kateri si služijo svoj kruh z ro- kami, in sicer ne le kakor živilo, ampak tudi ka- kor hrana.

Svojim spoštovanim ku-
povalcem voščita

Srečno novo leto

udana
Aite & Zadnik

Ženini in cenjene družine,

ki rabijo trdno pohištvo in tapecarije, naj ne zamudijo ob-iskati zalogo

Viljelma Dalla Torre
v ulici Cordaiuoli
(blizu trga S. Giovanni), kjer najdejo dobiček na vsem.
Via Cordaiuoli 2. MOJE POHIŠTVO DANESE SREČO Via Cordaiuoli 2.

ŠENTPETERSKA MLEKARIJA Frana Geržina

na trgu S. Giovanni štev. 5.
Vsaki dan dvakrat sveže mleko po 10 novč.
liter od 10 litrov naprej, na drobno do 10
litrov po 12 novč.
Centrifugirana sladka smetana po 1 gld. liter

Sloveča vina iz Visa

v zalogi vin Via S. Lazzaro št. 4.
Opolo iz Visa po 34 novč. liter,
fino " 36 " "
belo sladko " 40 " "
Kakor tudi najfinejša desertna
vina.
Prosto na dom od 5 lit. naprej.
Peter Benussi iz Visa.

Čim si nadomestimo bobovo kavo?

(Članek, važen za vsako gospodinjstvo).

Že dolgo časa poskuša se bobovo kavo na- domestiti s surogati najrazličnejših vrst. Ker je pričelo prosto ljudstvo samo to poskušati in se je na industrijelnem polju te poskuse z ozirom na nastale potrebe le posnemalo ali ponavljalo, mora torej bobova kava imeti svoje slabe strani, katere čutimo, rekel bi, nekako po naravnem nagibu in sicer ne toliko z gospodarstvenega, kolikor veliko bolj z fiziološkega stališča.

Pričetkom pili so to kavo samo bogataši, a pozneje se je omogočilo to tudi najnižjim ljudskim slojem s tem, da so se pridejale bobovi kavi ce- nejše primési. Na ta način postala je ta kava splošno, skoro nepogrešljivo dražilo.

Obe te točki treba je vpoštevati, ko se ozi- ramo po neškodljivem, mogoče celo koristnem na- domestilu bobove kave.

Vsled tega zadnjega vzroka zdi se nam skoro nemogoče za sedaj, povrniti se k dobrim šegam naših prednikov in zajuterkovati krepko juho ali sok, kakor je to še sedaj v navadi v odgojeva- liščih na Angleškem.

To šego spodrinili posrečilo se je kavi za- radi tega tako lahko, ker ni samo čutom prijetna, temveč, ker tudi vzbuja v nas poželjenje po čvrsti hrani, kakor je n. pr. kruh, surovo maslo i. t. d. in ker dovaja nadalje navadno, zmešana z mlekom, telesu vendar za delo potrebnih močij. Toda ne samo tem okoliščinam ima se zahvaliti bobova kava, da se je tako splošno razširila posebnó v zadnjih letih. V prvi vrsti pokazala se je izvrstno budilo in dražilo za oslabiljene živce. Vzrok tega vpliva je neki alkaloid, takozvani kofein, katerega je našel Kunze leta 1820. v bobovi kavi. Ta pripada torej onim dražilom, ki imajo v sebi alkaloida, kakor n. pr. opij in tobak. Ti strupi, kateri de- lojejo v zdravnikovih rokah ugodno, utegnejo po- stati najhujši sovražniki, če se jih v večji meri ali predolgo jemlje in se smo navadili na nje. Glavobol, prečute noči in dražljivost živcev so

Filijalka vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Trstu
išče agentov
 za Trst, okolico, Goriško in Istro. Ponudbe na gorenje s referencami, ulica Stadion števil. 5, I nadstropje.

Varnost proti mrazu in mokroti nudi le moje svetovnoznane **plahte za častniške konje**, katere so pripoznane od ekonomov, posestnikov konj, oskrbnikov posestev itd. kakor gorke, trpežne, nepokončljive, torej kakor najboljše konjske plahte. Moje konjske plahte so jako volne ter se dajo rabiti tudi kakor gorke plahte za postelje. Plahte so velike se živimi bordurami ter stanejo: vrsta A gld. 1.60, vrsta B gld. 2.— Plahte za izvoškeke-dublé z večbarvenimi bordurami. fina kvaliteta 2 metra dolge 1 1/2, meter široke gld. 3.50 komad. Razpošiljanje z garancijo proti povzetju. Jediní naročilni kraj
M. RUNDBAKIN
 Dunaj, II. Bezirk Grosse Pfargasse 25.

Kolesarjem!

Podpisani naznanja, da ima v ulici **S. Lazzaro št. 6** lastno mehanično delavnico v kateri popravlja kolesa, živalne stroje itd. po najnižjih cenah
SKERL ANTON.

Fotografični aparati in vsi pripadki, jedina zaloga in razprodaja po tovarniških cenah. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Barve in vse potrebščine za slikarje. Bobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Zdravilni predmeti proti gnjilobi, klistirke. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Marsala najbolj imenitna, dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Tropinsko žganje, pristno dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Via Stadion 22, telefon 519.

Mostarda sadje, Mostarda, gorčično seme (zenci) bosanske ali, garantirane, kineški čaj I vrste. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Parfimerije, izbirlka, gobe, črnica Leonhardi. Dobivajo se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Rum pravi Jamajka, konjak in maraskin iz Zadra. Dobiva se v drogeriji Artura Fazzini, Stadion 22, telefon 519.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljav lekarne k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehladenjih, sopnih organov, ter je najboljše sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobil, hripavost in vrtinobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času odpravi; bolniki obijotek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo one:

„Volecenjeni gospod lekarne!“

Poslajte mi še tri steklenice vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz s mod dveh steklenic od nesnosne kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20. marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici vstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenice s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 nč. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Cenik raznovrstnih domačih prekušanij zdravil razpošilja se na zahtevo zastoj in poštne prosto. Le-karna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.

Varstvena znamka: SIDA.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi, pripoznane **izvrstne, bolečine blažilne masle**, dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vsaki lekarni. Zakteva naj to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah s varstveno znamko „SIDA“ iz Richterjeve lekarne ter v zmo- previdnostne samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelki.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7

Prihaja za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.80 in gld. 1.20 Zbirka frtanj v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nč. Moške srajce bele in barvane od 90 nč. naprej. Maje in pliša za gospe po 65, 75 nč. in več

samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7

Zaloga pohištva

trdke **Alessandro Levi Minst**

Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franko. Naročen blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Saunig & Dekleva

V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.

Velika zaloga

šivalnih strojev in dvokoles

raznih sistemov kakor tudi iz bambusa. Lastna mehanična delavnica za popravljanje in nikljanje.

Motori na par

z nerazpočljivim kotlom

od 1 do 50 konjskih moči, najpriprosteji in najceneji od bodisi katerega koli drugega sistema, 50%, prihrambe, prosti konceptje v vsakateri delavnici.

Ekonomični mlini „IDEAL“ na roko in na par z nepokvarljivim kamenom, prepotreben za vsakega posestnika, 40% prihrambe moči, mele v vsaki meri od najfinije do debele moka za žgance, semelje v 1 uri 450 do 470 kilogramov, ne da bi se moka segrela.

2 Via Molin piccolo 2 Gessi & Paolini — Trst 2 Via Molin piccolo 2

Generalni zastopniki c. kr. priv. tvornice strojev in motorjev na par
C. H. Hoffmeister — Dunaj.

Kdor želi kupiti slamo, rezno, mlatnico, gpej, trieur ali sploh kak potrebni in koristni kmetijski stroj, naj zahteva prvi slovenski cenik naj novejših strojev od prve in jedine slovenske zaloge kmetijskih strojev na Goriškem
Franjo Babnika v Gorici
 (začasno Via Fornica 12.)
 Zastopnik in izdajatelj

15 popravila
30 dnov
na ga gotuje obaj
cau se zavrata
THE HORSE MANUFACTURING COMPANY.
 7, Red Lion Court, London, E.C.
 „Trst, 20. marca 1897.“

Tiskarna Gutenberg

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
 13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztrirni zavod — Knjigovestvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne potrebe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokočvorov v vsakem obseju, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledio iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst